

„NE BÁNTSD A
MAGYART“

Zrínyi

MURAKÖZ

„Adassék tisztelet
a katoná
eszménynek“

Zrínyi-fohász

Előfizetési ár: fél évre 6.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1943. december 24.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

KARÁCSONY 1943

Mennyből az angyal, lejött hozzátok . . . !

A két ezer év előtti pásztorok leborulva imádták az újszülött Megváltót, báránykákat és galambokat vittek neki ajándékba, a Három Királyok követték a magas égen megjelent csillag utmutatását, aranyat, tömjént és mirhát ajándékoztak az emberré vált Isten Fiának. Dicsőség a Mennyekben Istennek, Békesség a földön a jóakaratu embereknek.

Igy volt ez két ezer év előtt, — s ma hogy van?

Ma nem angyalok röpködnek az égen, hanem orgyilkosok, akik ezer számarra ölik halomra az ártatlan nőket, férfiakat, gyermekeket. A pásztorok ma nem borulnak le az Isten Fia előtt, hanem gyilkosságra uszítanak. Templomokban, gyülekeken, újságokban, minden lehető helyen predikálják, hogy meg kell ölni mindenkit, aki az európai kontinensen él, egyetlen egy légi járműnek sem szabad visszatérni anélkül, hogy bombáit le ne dobta volna. Szerintük nem a mennybéli Istené a dicsőség, hanem azé, aki a legtöbb ártatlan embert megöli. A pásztorok ajándéka nem szelíd bárány és galamb, hanem romboló bombák, amelyek nem kímélik az Isten házeit, iskolákat, kórházakat, munkáslakokat, hanem kegyetlenül a földdel tesznek egyenlővé mindent, amit az Isten teremtménye, az Ember alkotott.

A mai három királyok nem királyok, hanem tömeggyilkosok, nem az égi, hanem a vörös csillag vezetői őket, nem a Megváltót imádják, hanem azt, aki gonoszról gonoszabb fegyvert tud kitalálni az emberiség elpusztítására, az arannyal saját zsebeitök tömök, a tömjénnel és mirhával pedig annak a hamis istennek áldoznak, amelynek szolgálói

szegődtek és amelyet mi közönségesen antikrisztusnak nevezünk.

Karácsony! A szeretet ünnepe! Mekkora szeretet kellene ahhoz, hogy letörölje a sok ezer özvegy és árva arcáról a könnyeket, hogy vissza adja nekik a legyilkolt apákat, anyákat és a szülőknél gyermekeiket! Hol az a nagy szeretet, amely enyhíteni tudja azt a fájdalmat, amit az anyák éreznek karácsony este, amikor rá gondolnak, hol vagy gyermekem, hová állítsuk karácsonyfádat, minő kis játékokat adjak kezébe, milyen édességgel kedveskedjek neked. Oh Uram, Megváltóm! kegyelmezz lelkemnek, könnyítsd fájdalmaimat és add meg, hogy e szent napon legalább gyermekem sírját feltalálhassam és arra leborulva fohászokd hassak Hozzád, legyen meg a Te szent akaratom!

Anyuskám, apuskám! Hol vagytok? Ma karácsony napja van, mi örülni akarunk. Gyertek le az Égből, hozzatok nekünk szép ajándékokat! Mi jó gyerekek vagyunk és szépen fogunk imádkozni. Ezt hallja ma a názáreti kis Jézus és bizonyára folynak könnyei.

Nem! Nem igaz! Az emberiség ennyire nem romlott! Nem igaz hogy a nyugati kultúra ilyen utódokat nevelt volna. Csak a vörös csillag követői és imádói gonoszak. Ők eszközei az antikrisztusnak, aki el szeretni veszejteni az egész világot, de az Irás megmondotta, el fog jönni a világ megrontója, az antikrisztus, nagy harcok lesznek, de a végén győzedelmeskedni fog a dicsőséges Anyaszentegyház!

S ebben van a mi bizodalunk, reménységünk, a keresztény Egyház győzelmében. Az Urísten meglátogatott bennünket, reánk bocsátotta büntetését, mert eltántorodtunk tőle. Hivalkodók, gögősek lettünk, megfeledeztünk véghe-

tellen hatalmáról, kegyelméről, mellyel elnézte sok bűneinket.

De ahogy a Mennybéli Atya negyvenednapra megbocsájtott a bűnös világnak, megszüntette az árvizet és szárazra vezette Noé bárkáját, úgy reményeljünk mi is, hogy felettünk is ki fog sütni a jó Isten napja.

Noe bárkája ma Európa. Köröskörül tombol a vihar, de nem az ég-é, hanem a pokolbeli szörnyetegé. Villámok cikáznak s nem egy sújtja hajónkat. Kormányosaink megfeszített erővel küzdenek a bőszi hullámokkal, de felettünk ragyog az égi csillag, a dicsőséges Anyaszentegyház, amely vezet bennünket mindaddig, amíg az Ur kegyelme megszünteti a vihart, s az antikrisztust vissza löki oda ahová való, a — pokolba. — Ahogy Konstantin császár győzött a kereszt jelében, úgy fog az minket is diadalra vezetni.

A kereszténységgel együtt a nyugati kultúra is győzni fog. Az emberek meg fognak békülni, gonosz vezetőik el fognak tűnni a föld színéről, az Ur kegyelme megnyihati az özvegyek és árvák szíveit, a földön megint a szeretet és béke veszi át uralmát s az égbe tértek boldogan fogják szemlélni, hogy áldozatuk nem volt hiábavaló, mert akiket itt hagytak a földön, megtértek Istenhez, szülőik, gyermekeik szívét ismét az öröm tölti be és úgy várják a legközelebbi karácsonyt.

Ezért fohászokdunk ma karácsony napján a Mennybéli Atyához és a ma született Kis Jézuskához, könyörüljön meg rajtunk, távolítsa el ellenségeinket, adja meg a békét ennek a sokat szenvedett világnak, hogy Hozsannát énekelve várhassuk meg az eljövendő

boldog Karácsonyt!

Sp.

1918 december 24

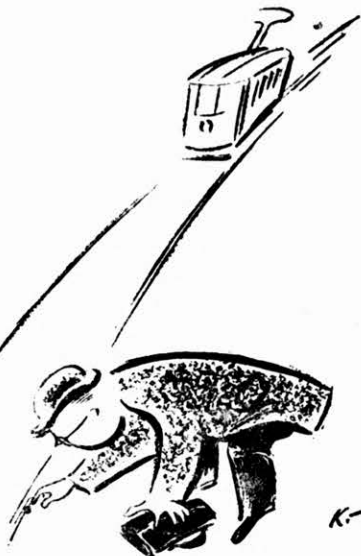
25 év! Sok idő egy ember életében. Akik akkor születtek, ma már meglelt férfiak, a nők pedig már többszörös anyák. 25 év előtt e napon gyászbaborult Muraköz s 23 évig viselte a fekete fátyolt, az idegen rabigát. Ma már ez csak egy rossz álom, egy fájó emlék, amely visszatér, tehát emlékezzünk:

Már hetekkel előbb kezdődtek a suttogások, jönnek! Mikor jönnek, senki sem tudja, csak sejtések gyötrik az em-

berek szíveit. A magyar hazában kiadták a jelszót: „Nem akarok katonát látni!“ A határ védetlen. Muraközben alig néhány csendőr, Csáktornyan és Perlacon a nemzetőrség, tele vitézi bátorsággal, de sajnos ágyú és géppuska nélkül. Felülről semmilyen utasítás, senki sem tudja, mi a teendő, az emberek kétségbeesett lélekkel járnak ide-oda, nem tudják mit hoz a holnap.

Az izgalom napról napra fokozódik,

vége felvirrad december 24-ének napja. A határ felől kétségbeesett emberek szaladnak be a városba, jönnek. S tényleg! A keserű pohárnak be kellett telnie. A délelőtt folyamán beérkeztek az élesapatok, utánuk a főserg s még aznap megszállták Muraközt. Mindenütt siró arcok, bánatos szemek, sehol egy zászló, sehol egy éljen, egész Muraközben nem akadt egyetlen egy ember, aki csak egy hangos szóval is fogadta volna őket. Ezt leszögezzük itt, a nagy nyilvánosság előtt, az oknyomozó történelem számára. Másnap, karácsony nap-



Jé! Egy pillér!

Nosza, gyorsan kapjuk fel...
Még ennél gyorsabban is pénz-
hez juthat! Vigye vissza a keres-
kedőhöz elhasznált TUNGSRAM
KRYPTON lámpáit!



ján a muraközi népek keserű volt szá-
jában a mákos kalács.

S ezzel elkezdődött Muraköz szá-
mára a 23 éves gyászos korszak. Min-
dent üldözni, ami magyar, a tisztviselő-
ket tél közepén kiutasították s nagy ke-
rülövel elvitték az anyaországba, — va-
gonlakóknak.

Sok jó muraközi magyar tisztviselő-
nek, tanítónak el kellett hagynia szülő-
földjét és sokan közülük elpusztultak az
élet viharában és többé nem láthatták
vizstov szeretett hazájukat.

Hatóságnál, bíróságnál a született

magyar sem beszélhetett anyanyelvén, a
bürtönöket megtöltötték ártatlanul szen-
vedőkkel, mindenki gyanus aki él, csa-
ládtaggokkal, rokonokkal az érintkezés
megszűnt, sokan többé sohasem láthatták
szüleiket, gyermekeiket.

Nekünk, itt maradtaknak pedig
csak a remény maradt meg, hogy ősi
magyar hazánk nem feledkezett meg ról-
unk. Ez a remény tartotta bennünk az
életet a boldog feltámadásig.

1918. december 24! Rossz álom
volt, felébredtünk, újra élünk!

Sp.

Hódolat Herczeg Ferencnek

A legnagyobb, az egész magyar nemzet
által ünnepezt, élő magyar író előtt, 80. évének
betöltése alkalmából, mi is meghajlítjuk zászlón-
kat és azzal hódolunk, hogy az alábbi, a Képes
Tábori Ujságban megjelent novelláját nyújtjuk ol-
vasóinknak.

Az arany balta

Írta: Herczeg Ferenc

I.

A rombadült templom csonka oltára előtt

egy vándordeák térdepelt és imádkozott. Az ő
imádsága keserű viaskodás volt a mennybéli ha-
talmakkal.

Karácsony estéje volt. A templomban már
sötétedett és künn, hét napi járóföldre hó takar-
ta az Alföldet.

Öten voltak utas-magyarok a régi templom-
ban. Valamennyien Sztambulból tértek meg, ahol
a császár rabjai voltak. Es minél közelebb
érték hazájukat, annál nótásabb kedve lett a
másik négy cimborának, de annál jobban fáj

Igentisztelt vevőinek és üzletbarátainak kel-
lemes karácsonyi ünnepeket és boldog Új
Évet kíván a

**Muraközi Katolikus Könyvnyomda
és Könyvkereskedés Csáktornya**

László deák szíve. Mert ő tiz esztendő óta nem
látta az országot.

Miféle ország ez? A paloták kormos kőra-
kások, a szántóföldek ingoványok és hajdani vi-
rágokkertekben bibicék fészkei. Mindenütt siránko-
zás, nyomorúság, betegség.

Miféle nép ez? Az urak utonállóká lettek,
a parasztlak koldusokká. A temesvári rabvásáron
falkaszámra árúsítják a nemes embereket: a vár-
megye két marjást fizet a farkasbőrért és kettőt
a szabad hajdu fejéért.

— Hol vagy, Szent László király, te harc-
ban rettenetes?

A meghasadt bolthajtáson keresztül az alko-
nyodó eget nézte a deák. Hol a bellelemi csil-
lag, amely a Megváltó születését hirdeti? De bi-
zony csak kódot látott és a kődben vonuló var-
juszeregeket...

— Gyere már enni, te szent ember! —
biztatta az egyik cimborá.

Azután mind az öten összebujtak, a behor-
padt kriptabolt alatt az orrukig becsavarták ma-
gukat meleg ruhájukba és bamar elaludtak.

II.

— László deák! kiáltott egy csengő hang.
A deák felriadt mély álmából és mivel úgy
hitte, a rabtartó gazda szőlőtja, buzgón jelent-
kezett:

— Itt vagyok, uram!

De nem a török gazda volt, hanem az Ur
angyala.

— Kelj föl és köves! — parancsolta.

A deák azonnal talpraugrott.

És amint körülnézett, csak elámult, mert
ime a templom, amely este még füstös omladék
volt, most megint épnek és sértetlennek látszott,
karsus magas oszlopai merészen tartották ara-
nyos fejükön a bibortól ragyogó boltívetek.

A szentély felé lépkedtek, de ott nem volt
oltár: annak helyén széles és meredek, arany
lajtorja emelkedett a magasba. Minden aranyfo-
kon jobbról-balról, egy-egy angyal állott. Az or-
gona édesen és busan szólt, a deák pedig
ahíttatosan mászott fel a lépcsőn a titokzatosan
mosolygó angyalok között. Végül elérte a leglé-
sőbb fokot és ekkor nagy palotaterembe látott. A
belső falán nagy vert-ezüst ajtó nyílt. Az aj-
tó körül öten állottak, öt felséges királyi alak.
Az egyik szagorú és buszke arcú, szép ezüst-
szakallú vén király. A jobbján aranyvertes férfi
áll, aki fejével magasabb mindenkinél és csatabal-
tát tart ercesztyus öklében. Az öreg király
baljához halvány arcú bus tekintetű ifju simult,
fegyver helyet lilomoszálat tart kezében. A koron-
ás két nő közül az egyik ragyogó szépségű
fiatal asszony, ő biborpalástot visel. A másik
ifju leány, aki a fehér apacák köntösébe öl-
tözött.

Mind az öten, férfiak és nők is, rokonvo-
nasokat viseltek. Olyan család pedig, amelynek
öt szentje volt, csak egy van: az Árpádoké.

Most egyszerre vakító fényesav villamlott a
terembe. Az ezüst ajtó megnyílt s a legszen-
tebb és leghájasabb nő lépett be. A deák rögt-
ön tudta: ez a Boldogasszony! A Boldogasz-
szony az öt szenthez lépett és halkán és busan
mondta:

— Minden hiába való kedveseim! Ők ma-
guk intézték így a sorsukat, nekik maguknak
kell megint jóvaltenniök. Így kívánja az Örök
Bölcsesség!

A Boldogasszony megismogatta Szent Mar-
gít hamvas arcat, a többi szent bölintott és újból
eltűnt az ezüstajtón.

A magyar szentek némán és leverten ma-
radtak együtt. Lathatóan nem igen tudták, mihez
fogjanak most már. Végül Szent László dacosan
hátravetette szép orszálféjét és dűbörb, mély
hangján mondta:

Királysör - legjobb sör!

A páva is csak azt fujja,
Miért nem lett ő is pulyka.
Mert a pulykának az ára
Szörnyű nagy a „Hunnia”-ba.

HUNNIA IPARI ÉS KERESKEDELMI

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Tel: 60. CSAKTORNYA Tel: 60.

— Én nem hagyom ennyiben! Én megpróbálok az utolsó is, a legnagyobbat!

Azzal hirtelen a térdeplő deák felé fordult:

— László fiam, gyere csak!

A deák édes rámulással a szívében és szolgálatkészen ugrott a szent elé. A király meg így szolt hozzá:

— Te hü szolgálom voltál mindig, mint buborék a víz alól, úgy szállottak fel hozzád imádságaid. Azért most valami igen nagy dolgot bízik rád. Olyan dolgot, amellyel tán elvesztem szent dicsőségemet, de azért mégis megteszem, mert engem bizony az örök üdvösség sem boldogít, ha odalenn annyira nyomorgatják az én magyar népemet.

A szent király egy szempillantásig elhallgatott, izzó szeme a bozontos szemöldöke alól némán figyelte a deákot, majd feléje nyújtotta arany csatabárdját.

— Fogd ezt, vidd magaddal a földre és add oda magyarság vezérének. Megértettél, fiam?

— Meg, szent királyom!

— Jól figyelj arra, amit mondok. Az arany baltának csoda ereje van. Ha felemeli a vezér, egyszerre elpusztul minden ellenség, aki magyar földön áll. Megértetted?

— Meg és dicsérem szent nevedet! Mert most már lehullanak mind a kullancsok és szipolyok a nemzet testéről. Most már örökre szabad lesz Magyarország!

— Magam is így gondolom, azért csak vidd a baltát a vezérének.

— Viszem. De ki legyen a nemzet vezére szent királyom? — kérdezte a deák.

— Akárki, akit vezérül elfogad a magyarság. De kell, hogy vezérének valja az egész magyarság, mert ha pártos ember, akkor magyar vérről szennyezi be a szent baltát és mérhetetlen szerencsétlenségbe dönti az országot. Most már siess vissza a földre, fiam!

László deák megesköszölte a szent király kezét és az arany baltával a vállán szaladt a latorja felé.

De alighogy rátette a lábát az első aranyfokra, a hágsó egyszerre megroppant alatta, leszakadt, az égi fényesség hirtelen kialudt és a deák rémült rikoltással fejest zuhat bele a fekete semmibe...

III.

Valaki oldalba rugta az alvót... Valaki rohogott... László deák zavartan nézett körül. Már reggel volt.

Ő ott feküdt a kormos omladék között a subája alatt. A négy cimborája körülállta és nyertve kacagott!

A deák egyszerre ijedten kezdett kapkodni két kezével... — hol a balta?

Az arany balta nincs sehol. Most már tudta, csak álom volt!

Semmit sem mondott a cimboráknak, csak

mogorván kászolódni kezdett. De azok négyen megkötötték magukat, hogy ők szalonnát pirítanak ma reggelre.

— Te is tégy már valamit, szent álomszuszék! Keress valami jó tüzhelyet, mi addig rözsét szedünk odakünn. A deák maga maradt.

Lapos, nagy köre bukkant: itt jól lehet tüzet rakni. A kő megbillent a lába alatt... Egy tégladarab alá akarta támasztani és akkor valami hideget, keményet érzett alatta.

— Jézus Istenem — balta!

Ósrégi balta, goromba csatabárd a nyele már évszázadokkal ezelőtt elkorhadt, de a balta formája szakasztott olyan, mint azé, amit álmban látott. Megkaparta a körmével — arany-e, réz-e? Arany, arany! Ez már nem álom! Dicsértessék Szent László ur neve.

Mire a cimborák megjötték a tüzelővel, a szent balta már a deák tarisznyaja legmélyén pihent a Törökországból emléke hozott seiyemkendőbe pölyvalva.

Reggeli után nekivágtak a váradi utnak. A cimboráknak egyre járt a szájuk, csak a deák hallgatott. Azon töprengött, kinek adja az arany baltát? Ki az, akit minden magyar elfogad vezérének?

Ugy gondolta, több szem többet lát és végül megszólalt:

— Kérlek tőletek valamit, kegyeres pajtasain. Ki az a magyar ember, akit valamennyien vezérünknek vallhatnánk?

— Ugy vélem, Báthory erdélyi fejedelem — mondotta a bihari cimborá.

A másik, aki székely volt, dühösen feleselt:

— Báthory? A feleszű Báthory? Első ember Bocskay!

A bihari legény keserűen mosolygott:

— Csakhogyn Bocskayval valami hiba van ám! Bocskay lehet a csavargó hajduk vezére, de az én vezérem sohasem lesz! Különb nála Zrínyi!

Ettől a névtől ízbe paprikavörös lett két emberi ábrázat.

— Zrínyi?

Újabb nevek vödöltek fel. Nadasdy, Batthyány, Bebek, Pallfy, Rákóczi. Valamennyinek akadt partolója. És valamennyinek akadt ellenzője.

És az őt magyar, aki Sztambultól idáig test-

véri egyetértésben vándorolt, most kipirult arccal, haragos szemmel, keserű szívvel vitakozott és mikor már bemertek a varadi kapun, még mindig nem tudtak megegyezni olyan magyar emberben, akit mindnyájan vezérüknek vállaltak volna.

Sem ők, sem mindazok a főurak és közemberek, akikhez László deák később még kérdést tett. Holtag nem is tudta, kinek adia az arany baltát. Midőn hetven éves korában betegyagnak esett és érezte közelet halálát, maga elé hivatva deákfiát és nagy titokban rábízta Szent László esodalegyvérét.

— Örizz meg jól, fiam, ne szólj róla senkinek, csak ha olyan emberrel hallasz, akit minden magyar ember vezérének tisztel, akkor vidd el néki az arany baltát.

HIRDETÉSEKET

AZ ÖSSZES BUDAPESTI
ÉS VIDÉKI LAPOK RÉ-
SZÉRE IS FELVESZ

LAPUNK KIADÓHIVATALA

MA JELENIK MEG A



szencziációs karácsonyi száma

ÁRA P 1.20

Pedagógiai szeminárium Csáktornyán

Folyó hó 10-én tartotta Csáktornyán a tanítóképző-intézet dísztermében a zalavármegyei kir. tanfelügyelőség a visszacsatolás után első szemináriumát a csáktornyai és perlaki járás tanítószámaival.

A szemináriumon a két járás tanítószáma majdnem teljes számban megjelent.

A szemináriumot dr. Medve István tanügyi tanácsos, kir. tanfelügyelő nyitotta meg. Üdvözölte a megjelent képviselőket, iskolák vezetőit és a járások tanítószámaikat. Beszédében a következőket mondotta: — Világ nézetét életre-halálra menő harc dul a földkerekség minden részén, nekünk szembe kell néznünk a súlyos időkkel és fokozottabb mértékben kell munkához látni, hogy nemzetünket igazán szolgálhassuk. A mi kezünkben van a nemzet vagyon: a gyermek. Feladatunkat csak akkor tudjuk ellátni, ha önmagunkat is neveljük. Szeretet és megértés kell, segíteni akarással. Igazi népnevelő csak az lehet, aki az iskola négy falán kívül is dolgozik. Épen ezért a nép szellemi vezetését nem engedhetjük ki kezünk közül. Példával kell élnünk és kifogástalan magánéletünkkel és itt e téren megállás nem lehet.

Megemlékezett országgyarapító Kormányzó Úrnak Öfömméltóságáról, a keleti harctéren küzdő hősi honvédségről és az elesettekről.

Ezek a gondolatokkal jött a kétféle járás tanítószámahoz és néhéz munkájukra Isten bőséges áldását kérte.

Mindszenty József pápai prélat, zalaegerszegi apát-plébános tartott ezután nagyhatású beszédet a hitoktatás fontosságáról a tanítószámaik. Hatalmas szónoki lendülettel szinte magával ragadta hallgatóit a hatalmas missziós munka sorompóba állítása érdekében, világos példák felsorakoztatásával a súlyos és nehez történelmi időkbeli és különös feladatnak minősítette a határszélén működő tanítószáma e téren való munkásságát, amely munka mindig kiváló hivatást jelentett minden időben a nemzet életében. Előadásának vallásrökölési utmutatásait a tanítószáma nagy örömmel vette.

Serényi Ferenc jársi lev. főhadnagy tartott még igen értékes és mindenre kiterjedő szakelőadást a levontekiképzéssel kapcsolatban.

Iványosi M. tanító az irástanítást, Kovács J. igazgató pedig beszéd és gyak. tanítást mutattak be nagy módszeres felkészültséggel.

A szeminárium keretében osztotta ki Dr. Medve István tanügyi tanácsos a Julián Egyesület által kitüntetésben részesült tanítóknak az elismerő oklevelet. Majd a tanítószáma további odaadó lelkes munkásságát kérte és a szemináriumot bezárta.

Királysör - legjobb sör!

Előfizetőinknek, olvasóinknak és lapunk minden barátjának kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Igen tisztelt vendégeinek kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Igen tisztelt szállítóinak kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván
„Muraköz” szerkesztősége és kiadóhivatala	Metropol szálloda Tulajdonos: Mencs János Csáktornya	Verhár Antal Gabona és terménykereskedő Csáktornya.
Igen tisztelt vevőinek és szállítóinak kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Igen tisztelt ügyfeleinek kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Igen tisztelt vevőinek és üzletbarátainak kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván
Hunnia Ipari és Kereskedelmi RT. Csáktornya.	Csáktornyai Muraközi Takarékpénztár RT. Muraközi Termény és Áruértékesítő Szövetkezet Csáktornya.	Horváth Imre vegyeskereskedő Muraszentmárton.
Igen tisztelt vevőinek, üzletbarátainak és jobbarátainak kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Igen tisztelt vevőinek kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Igen tisztelt vendégeinek és vevőinek kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván
Kelemen Imre tekstilnyágykereskedő Csáktornya.	Mráz Tibor sörnagykereskedő Csáktornya.	Szekovánics István cukrász, Csáktornya templommal szemben
Igen tisztelt üzletfeleiknek kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Igen tisztelt vevőinek és üzletbarátainak kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Igen tisztelt vevőinek és üzletbarátainak kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván
Bezerédy, Czernkovic Futura albizományosok Csáktornya.	Farkas Tivadar sütőmester Csáktornya.	Mikulcsics István vegyeskereskedő Csáktornya.
Igen tisztelt vevőinek és üzletbarátainak kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván	Minden kedves vevőinknek kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kívánunk	Kedves vendégeinek kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet kíván
Kecskés Pál vegyeskereskedő Csáktornya.	Fliszár és Kaczun sörnagykereskedés Csáktornya.	özv. Fliszár Istvánné vendéglő étterme Csáktornya.

Irodalom - Könyvek

Sok eszkimó — egy orvos

Aage Gilberg könyve.

Ezt a könyvet egy fiatal dán orvos írta. Aage Gilberg gyermekkorra óta érdeklődött az ismeretlen Grönland iránt és nászutra oda vitte ifjú feleségét a sziget legészaknyugati sarkába: Thule-ba. Thule a föld legmagasabban fekvő, állandóan lakott helység. Aage Gilberg, mint orvos, egy teljes évet töltött itt feleségével. A civilizációhoz szokott ember ezer nehézséggel találta magát szemben. Négy hónapos éjszaka van Thule-ban, viz nincs a házban, ahol laknak, a jégziklákról kell vizet „válni”, vagy amíg be nem fagy a patak, onnan behordani. A szegényes orvosi lakás a tizenkétszemélyes kórházban van, a lakás konyhája közös a kórházzal s a konyha egyuttal laboratórium is, a hálószoba jég-hideg; a legközelebbi falu, ahol a doktornak beteget van, fél napi járás és az egyetlen közlekedési eszköz a kutyaszán; posta évente csak kétszer jön stb. stb. De az emberek jók, szívesek, Gilbergék boldog esztendő töltenek a szigeten és nehéz szívvel hagyják ott eszkimó-barátaikat.

Gilberg csupa egészséges, érdekes, derűs élményt örökít meg ebben a nagyszerű könyvében, amely a maga egyszerűségében elragadó, megható, szíveshívó és egyszerűségi rendkívül tanulságos írás.

ÚJ IDŐK Irodalmi Intézet Rt. (Singer és Wolfner) Budapest, VI. Andrassy ut 16, kiadásában jelent meg.

A csáktornyai kir. járásbíróóság, mint telek- könyvi hatóság.

5702/1943 tk. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat

Horvát János és neje Jencsik Mária buzási lakosok, tulajdonjogosok kérelme következtében az 1881 I.X. t. c. 204. §-a értelmében a végrehajtási árverés joghatályával bíró bírói önkéntes árverést, továbbá a csatlakozottnak ki-mondott dr Zsigics Milán csáktornyai lakos 101 (Százeg) pengő tőkekövetelése és járuléka behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbíróóság területén, Csáktornya községben fekvő s a csáktornyai 924 számú tjk-ben 1200/416 hrsz. alatt felvett ingatlan azon 1/8 részére, mely B. 10 sorszám alatt, azelőtt Bencsik Ferenc tulajdonként volt bejegyezve, 90 (Kilencven) pengő kikiáltási ár megállapítása mellett elrendelte.

Az árverést 1944 évi február hó 12 napjának d. e. 1/210 órákor a telekkönyvi hatóság helyiségében Rákóczi utca 14 sz. 3. ajtó foglalkoztatott.

Az árverésre kerülő ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el. Bónatpénz a kikiáltási ár 10 %-a, amelyet a magasabb ígért ugyanannyi %-ára kell kiegészíteni.

Csáktornya, 1943 október 29.

Dr Gosztonyi Ferenc s. k.
kir. bír.

Csáktornya nagyközség előljárásgától.

7656/1943 sz.

Hirdetmény

Értesíti az előljárásgát a lakosságát, hogy a m. kir. Földművelésügyi Miniszter felügyelete alatt levő szombathelyi m. kir. kertmunkás iskolába kertmunkás tanulókat korlátolt számban felvételnél és pedig 16 évet betöltött és 26 élet-évet túl nem haladt koru tanulókat. A felvétel iránti kérelmet folyó hó 31-ig kell az iskola vezetőségéhez de a m. kir. Földművelésügyi Miniszter Urhoz címezve beadni.

Felhívja az előljárásgát azon egyéneket, akik ezen kertmunkás iskolába beiratkozni kívánnak, melynek ideje 2 (kettő) teljes év, mely idő alatt a tanulóknak elméleti és gyakorlati oktatásban részesülnek, melynek főcélja a gyümölcstermesztés, faápolás-nevelés, zöldségtermesztés, szőlőművelés, kertészet egyéb ágaiban gyakorlati és elméleti kiképzés.

Mindazok, akik pályázati kérelmüket felvétel iránt benyújtani kívánják, azok a দেलelőlti hivatalos órák alatt az előljárásgát 8-as hivatali helyiségében mindenről kellő felvilágosítást nyertethetnek.

Csáktornya, 1943 december 9.

Előljárásgát.

Első Muraközi Szövöde Rt.

CSÁKTORNYA

Széchenyi u. 50 • Telefon: 31.

Központi iroda: BUDAPEST

Királysör - legjobb sör!

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 6.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1943 december 24

Politički tjednik
Žide saki petek.

BOŽIČ 1943.

Angel z neba je došel k nam . . . !
Pastiri pred dvema jezera leti su se doli hitili i tak su se molili novo rođenomu Zveličtelu. Donesli su mu za dar mlade janjčke i golobe. Sveti Tri Krali su išli po onom potu, šteroga njim je na visokom nebu svetla zvezda pokazala, da se pokloniju pred Božim Sinom, šteri je človek postal i nesli su mu dare, zlato, temjana i mirhu. Dika Bogu v Nebesi a mir na zemli ljudem dobre vole!

Tak je bilo to pred dve jezere leta, a kak je denes?

Denes ne letiju angeli po nebu. nego peklenski vubiteli, šteri na jezere koleju na kupe, nekrive i nedužne ženske, moške i decu. Pastiri se denes ne poklekneju pred Sinom Božim, nego hujstiju na vubijanje i klanje. Po cirkvaj, skupščinaj, novinaj i na sakom mogućem mestu prodekovaju, da je treba zaklati sako ga, što na europskoj zemli živi, niti je na luftna mašina nesme dimo doiti prez toga, da nebi hitila svoje bombe. Kak oni veliju, dika neje nebeskomu Bogu, nego onomu, što največ nekrivih ljudi zakole. Pastiri ne nosiju pitovne janjčke i golobeke za dar, nego prez milosti zrušiju do zemle se, kaj je človek, boži stvor spravil i napravil.

Denešnji tri krali nesu krali, nego vubiteli mase, njih ne vodi nebeska, nego črlene zvezda, ne moliju Zveličtela, nego onoga, što njim hujše oružje od hujšega zna zmisli, da se človečanstvo vništi z ovoga sveta, s zlatom si svoje žepu puniju, s temjanom pak kadiju o nomu falšnomu bogu, šteromu su se oni za služe pogodili, a šteroga mi po stari šegi zovemo za antikristuša.

Božič! Svetek ljubavi! De je ta vel-

ka ljubav, štera bi mogla doli zbrisati suze z obrazov onih čuda jezer dovci i dece! Štera velka ljubav bi mogla nazaj dati deci zaklane oce, matere, a roditelam zaklanu decu! De je ta velka ljubav štera bi mogla vukšati one strašne moke, štere trpiju matere na sveti večer, da se zmisliju, de si moje drago dete, kam ti denem božičnoga bora, kakše lepe igračkice ti dam v rokice, s kakšim sladkimi kolači ti napravim veselje. Gospodin moj Bog! Zveličtel moj! Smiluj se mojoj duši, vukšaj mi moje moke i daj mi, da na te sveti den barem groba mojega deteta najdem, da se na njega hitim i pomolim k Tebi, bodi sveta Vola Tvoja!

Mamica, Japica! De ste! Denes je Božič mi se očemo veseliti! Hodte doli z neba, donesite nam lepe dare! Mi smo dobra decu i bomo lepo Boga molili! To čuje denes nazarenski mali Jezuš i sigurno mu ideju suze z oči.

Ne! Neje istina! Človečanstvo se neje tak dalko pokvarilo! Neje mogoče, kaj bi zapadna kultura bila odhranila takše odvetke! Samo oni su zločesti i prezbožni, šteri bežiju za čerlenom zvezdom i njoj se moliju. Oni su meštija antikristušova, šteri oče poginuti dati celomu svetu, ali Sveto Pismo veli, da bo došel antikristuš, pokvaritel sveta, harcuvanja bodo velka, ali na zadnje bo preladała Sveta Mater Cirkva.

I v tem je naša sa vera i vufanje, da bo preladała krščanska Mater Cirkva. Gospon Bog nas je pohodil, poslal nam je strofa, zato kaj smo se odvrnili od njega. Postali smo oholni i gizardvi, požabili smo, da Bog ima prezkrainu vlast nad nami i pozabili smo za njegvu milost i strpljenje, s šterom je gledal, s kak mi grešimo.

Eli kak je Nebeski Otec četrdeseti den odprostil grešnom svetu, zastavil je je velke vode i dopelal je na suho Noeovu barku, tak imamo i mi vufanje, da bo i ober nas zasvetilo sunce dobroga Boga.

Noeova barka je denes Europa. Se okoli strašni viher korbačiju našu ladju, eli te viheri nesu nebeski, nego oni peklenskoga strašila. Strele blisičuju sem-tam i ne jena tresnula je našu barku. Naši voditelji vlašuju se sile i jakosti, da držiju komana i ravnaju barku po viheru, ali ober nas sveti nebeska zvezda, dična Sveta Mater Cirkva, štera bo nas vodila se takdugo dok bodo po božjoj milosti viheri vtihnuli a antikristuša bude boža pravica pošiknula ta, kam spada — v pekel. Kak je rimski cesar Konstantin s križnim znakom potukel nepriatela, tak se ga bomo, stem znakom i mi rešiti.

A s krščanstvom skup bode i zapadna kultura preladała. Ludi se bodo pomirili, njihovi zločesti voditelji bodo zginuli z ovoga sveta, boža milost bude zmirila srce dovicam i deci, na zemli bode nazaj gospodar mir i ljubav, a oni, štere su nepriateli v nebo poslali, bodo z veseljem doli gledali i vidli, da njihovi aldovi nesu bili za badav, kajti oni, štere se tu ostavili, povrnuli su se k Bogu. Srca njihova su puna veselja, roditeli, decu si v miru čekaju drugoga Božiča.

Za to se molimo denes, na Božič Nebeskomu Ocu i denes rođenomu malomu Jezušu, naj se nam smiluje, naj pretira naše nepriatele, naj nam podeli mira, da bomo mogli diku popevati i v veselju dočekati dojdjučega

VESELOGA BOŽIČA

Sp.

1918 december 24.

25 let! Čuda vremena v življenju je-noga človeka. Šteri su se onda rodili de-nes su zreli ludi, a ženske su već matere z više dece. Pred 25 let, na te den je Megyimirje opalo v velku žalost i 23 leta je nosilo črnoga slara, stranjskoga jarma. Denes več se nam to tak vidi, kak da bi nekaj hudoga bili senjali, nekš žalostni spomen, šteri se nam navek vrne, da se zmislimo za njega, pak zato se očemo ve zmisli za ono vreme.

Več par tjednov predi se hapilo se-petanje, bodo došli! Da bodo došli, nišči nikaj nezna, samo sakojačke misli možiju

ludem duše. V magyarskoj domovini su vun dali zapoved: „Nečem videti soldate.“ Granice prez obrane. V Megyimirju komaj par žandarov, v Csáktornya i Perla-k narodna garda, bistra i puna vitezkih dela, ali na žalost prez štukov i mašin pušek. Z visoke strane nikše naredbe, nišči nezna, kaj je treba včiniti, ludi z zdvojenom dušom hodaju sem tam, nišči nezna kaj bo zutra.

Ludi su saki den se bole zvum sebe i na zadnje došel je den decembre 24 ga sveti post. Od granice su prestrašeni ludi dobežali v varaš — ideju. I rihitij

žohka kupica se morala napuniti, pred poldan su došle patrole, a za njimi glavne trupe i još isti den zavzeli su Megyimirje. Se posod lica puna plača, žalostne oči, nigdi niti jena zastava, niti jen krič živio, v celom Megyimirju nigdi nese našel niti jen človek, šteri bi njih barem z jenom glasnom reči pozdravil. To moramo tu, pred celim svetom vtrditi, kaj bodo znali oni, šteri bodo negda povest pisali. Drugi den, na den Božiča, su kolači z makom žohki bili megyimurskomu narodu v zobej.

I stem su se hapila 23 žalostna leta za megyimurski narod. Se preganjati, kaj je magyarsko. Činovnike su, v srđini zi-



me stírali i Bog zna kud se okoli odpe-
lali do matere zemle - za kaj - zato kaj
su morali po vagonaj stanuvati. Čuda dobri
magyarški činovniki i naučitelji su morali
ostaviti svoju domovinu, čuda njih su
poginuli v teškom življenju, prez da bi
još jempot mogli videti svoju domovinu.
Pred vlastim, pre sodu niti rojeni mag-
gyar neje smel magyarski govoriti, rešte
su napunili z nekrivimi močeniki, saki je
sumliv što je živ. S familijami, z rodbinom

se više ne bilo moči spominati. Čuda njih
su hmrli prez toga da bi još jempot mogli
videti svoje starelce, eli decu.

Nam, šteri smo tu ostali, pak je os-
talo samo vufanje, da je naša starinska
magyarska domovina ne pozabila za nas.
Ovo vufanje navek nam je dalo živeti do
srečnega oslobodjenja.

1918. december 24! Nekaj hudoga
smo senjali, zbudili smo se i nazaj živimo.

Parada na godovno Gospona Guvernera v občini Drávaszillas - Szentkereszt

Ovo pismo smo prekesno dobili, ali
kajti i tu megyimurski narod pokaže
svoju radost za domovinu, to ga radi
štampano.

Decembra 6 ga, godovno našega Gospona
Guvernera su leventáši notariúšije Drávaszillas
svetili na placu pred kapelom Szentkereszt.

Domaršerali su honvedí, leventáši z občin
Drávadiós, Drávaollár, Drávaszillas, i Szentkereszt,
skole, občinski poglavari i čuda ludstva.

Soldački pater je v kapeli Szentkereszt od-
služil svetu mešu, onda pak je leventášam držal
prodeštvo po magyarski. Macsek Mária, školska
vučnica deklamerala je lepoga verša, zatem pak
je Kralyics János z Drávaszillas, frontski soldat
megyimurskoga govora držal leventáškoj mlajšini.
Poklonil se prvomu soldatu orsaga, najbolšemu
ocu sih magyarov, našemu Gosponu Guverneru.
Presilili su nas na takši mir, s šterim nesmo

mogli biti zadovoljni, eli dragi Bog nam je poslal
človeka, šteri nam je našu domovinu nazaj gori
zdigel. Niemu moremo zahaliti, kaj smo se nazaj
povrnuli k našim magyarskim bratam. Govori da-
le za teške moke, štere trpiju naši honvedí v na-
šoj obrani i za dužnosti naših, šteri smo doma
ostali, a te moramo spunjavati po dušnom spoz-
nanju. Pre našim sosedom se brati keležu, a mi
pak tu si mirno moremo spat leći, kajti magyars-
ški honved pazi na nas.

Pelda starih frontskih soldatov naj služi le-
ventášam. Stari su na leta harcovali za domovinu,
leventáši naj bodo junački simi junačkih ocov.

Megyimurski narod ponizno pozdravla svo-
jega visokoga Gospodara i prosí božega blagoslo-
va na njegovo delo. Branovics Veronika je verša
deklamerala, za tem paradni marš i stem je ova
lepa parada bila zvršena.

Sem svojim poštuvanim kupcam i poslov-
nim priatelima želi vesele božične svetke i
srečno Novo Leto

**Megyimurska Katolička Knjižara
i Štamparija Csáktornya**

Božične misli

Píše: Ovesár Gyurgyica vučnica IV. razreda purg škole.

Još par vur i anđeli bodo zapopevali i ce-
lomu svetu na glas dati, da se narodil mali Je-
zuš. Tu je Božič, bo donesel čuda veselja maloj
deci. Velki je to den, saki pošten kršćenik po-
zabi za se svoje brige i žalosti i diči Sina bože-
ga, jednoga. Na Božič spuni srca nekše čudno-
vato veselje još i onim, šteri neznaju, da je ma-
li Jezuš došel med nas na zemlu.

K Božiču se i v naturi čuda se premeni.
Na mesto dežgovne jeseni dojde snežna zima,
Šume su prazne, listie scurelo, ftičice ne pove-
ju, a zeleno pole pokrito s belim snegom.

I деца imaju čuda posla. Prepravljaju se k
Božiču i oni. Pišuju liste k malomu Jezušeku,
kakše dare bi šteli, stare igračke si v red po-
stavljaju, oprave se čistiju, kaj bodo kak najlepše
mogli dočekati maloga Jezusa.

Po hižaj se posud čuda posla i brige. Si se
koli hiže v red spravljaju, kajti te velki svetek
dojde samo jempot na leto i onda naj bodo si
puni veselja i blaženoga čekanja. Što je dalko
od doma, spravlja se dimo, da se more doma v
familiji včekat, toga najlepšega svetka familije.

A kaj bodo rekli naši dični honvedí, šteri
moraju dalko na fronti sprevoditi lepe božične
svetke. Oni bodo samo po z doma poslanim pak-
lecem i listam zavzedili, da je tu Božič. Tiho su
oni, nikaj ne veliju, nego nemo zvršavleju svoje
dužnosti v snežnom, vetru, dežvu, snegu za
lepšu magyarsku budućnost. Pomolimo se, pod
božičnim drevom za njih, da njim mali Jezuš
objači srce v ljubavi za domovinu.

Za nas megyimurce pak je išče vekše ve-
selje Božič 1943 leta. Potli dugoga stranjskoga
gospodarenja povrnuli smo se k našoj sladkoj
Materi, Magyarskoj Domovini.

Novi dar našim honvedam

Naši dobri Stridóvarčani su se pak
zmislili za naše honvede i poslali su za
njih k Pajdaškoj Službi Črlenoga Križa
dve vreće jabuke.

Pajdaška Služba se najlepše zafali
za te plemeniti dar i prosí dobre megyi-
murske ludi, naj se i dale zmisljuju za
naše viteze honvede.

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Kak smo već rekli, na sovjetskoj fronti lu-
do vreme jako sprečavale taborsko gibanje. Na
Krimu i južno i ishodno od Dnjeper vode ga za
ve ne bilo nikših bitki. Pre varašu Cherson su
se boševiki z velikom soldačiom zdigli zbog mo-
sta, ali nen ške trupe su držale jaku obranu i
sovjeti nigdi nesu mogli ući.

Pre Kirovgradu dale trpi velka bitka. Južno
od varaša su velke okloplene sile naletele na
nemške linije, samo su zapeli, a drugo već ne
su se vupali hapiti. Poleg ove sekcije pak su
nemci napravili prototenzivnu z oklopleniimi kolí
i zeli su boševikam više sel i nešterne bregje, štere
su sovjeti jako branili. Jen den su nemci vništili
216 nepriatelških taborskih kol.

Bensš, predsednik Čške republike je ov
tjedan bil v Moskvi i napravil je nekšega kon-
trakta z Stalinom na dvajsi let. Po tem kontrak-
tu bi čelá i sovjeti bili sosedi, a to je, da bi si

„ARANY BÁRÁNY“

Kötöttáru üzem, CSÁKTORNYA

Kossuth Lajos u. 9. - Telefon 143.

Gyárt elsőrendű kötöttáruat.

Tulajdonos: Kuráth Joachim

onda sovjeti zeli skorom celu Polsku, drugač nemreju sosedí bití.

Kakši su te kontrakti, to se vidi z ovoga. Beneš je petpisal kontrakta v íme takše države, štere ga denes ne na svetu. Slovaki su se odtrgnuli od Češke, napravili su si sami svoju državu, i drži ju znami, a za Češku nikaj nečuju čuti. Nemci šteri su v Češkoj, na velkom falatu stanovali, tulikajše su se íkraj odtrgnuli i prikajčili su se k nemškoj; i niti oni nikaj nečuju čuti za Češku.

Da se tabor hapil, Beneš je bil prvi, šteri je svoju domovinu ostavil i odtel je s penezi na aeroplanu v Englesku, a Češka je došla pod nemški protektorat i tak Beneš nema nikoga v čije ime bi on mogel kontrakte podpíšavati.

Polska vlada oštro protestira na se strane proti tomu, kaj se njena zemla deli prez pitanja polskega naroda, ali si nemre nikaj pomoči, kajti englezi su samo obečali, da bodo podpirali polskega naroda, a ve, da treba kaj včiniti, rekli su polakam, naj se probaju pogajati s bolševiki. Lepe bodo te pogodbe, da su su sovjeti v Katynu zaklali 12000 polskih oficero.

I same amerikske novine pišeju, de ne stoji dobro stvar s sovjetima. Moskva se bole pokaže, da oče bití gospodar skorom na celom svetu, a to se niti amerikancam, niti englezam ne vidi, kajti ako bi sovjeti bilí jašči, onda bi potialeni na njih došel red.

Fala Bogu, mi se toga ne bojimo, dok bodo magyarski i nemški hajoneti na svetu, našu zemlu nabodo gazile bolševičke čizme.

Taljanska i engleska fronta

Churchil, engleski minister predsednik je betežen. Ima vužiganje pluća. Beteg ga dostignul dolí v Egiptomu, v varašu Kairo i ne se mogel dimo odpelati. Službu izvrševleju na mesto njega Eden i Atlee ministri. Najnoveši glasi veljuju da mu je več bole.

V nedelu zaran su nemci hitali bombe na London i na druge engleske varaše napravili su čuda kvara.

V ponedlek v jutro su pak pohodili englesku zemlu nemški bombaši. Hitili su više teških bombi koli Londona, de su fabrike. Obrana je bila jaka, ni nemci su izvršili kaj su kautil.

Na taljanskoj fronti, v leviru, de su engleske trupe generala Montgomerya štele frontu predreti, su na kratkom falatu strelili vun prek 22000 granatov, a itak nesu mogli predreti nemške linie.

Engleske novine več prepravljaju svojega naroda, da bodo nemci povrnuli englezam, kaj su včiniti po nemškim varašim. Veljuju da se engleska zemla more prepraviti, da za kratko vreme dobi, kaj je zaslužila.

Amerikanske novine „United Press“ več pšgumjavleju s kakšim oružjem bodo nemci došli. Veljuju, da se v Severnoj Francoskoj i Nemškoj več štel delaju motori i strašno velke bombe.



Az innen fényét
TUNGSRAM
lámpa emeli...



Tak pišeju te novine, da bombe bodo škodile i vništavale na 50 kvadratnih kilometri velkom placu.

Z nemške strane niše odgovore nedaju na to pogonjavanie.

Japanska fronta

Amerikanci su se hopili s takšim oružjem, štera do ve neje vupala nucati niti jena stranika Zavzele su otoka Tarawa i to tak, da su puščali íliše z gitanim gazom i stem su zaklali se 4000 japancov, šteri su otoka branili. Gitaní gaz je oružje, štero reže ne dve strane i bo amerikancam jako žal, kaj su se toga hapili.

Ve se amerikanci spravljaju zavzeti otoka Rabaul na Tihom Oceanu. Pre Salamonskim Otokam su za badav probali zato bi ve z druge strane radi došli bliže japana. Jen japanski admiral veli, da japanske taborske ladie 3000 kilometrov dalko paziju na svoju domovinu i te linie nigdar nabodo amerikanci presekli Čim bliže dođu, stem njim je bole sigurno, da je bodo vništali.

ludi, šteri su došli živine glet, su to kožu steli kupiti, ali gazda ju nikaj neda. Jen bogati farmer je obečal za nju 5000 dolarov, ali ju gazda niti za te velke penoze neče prodati.

Črlení Križ v Perlaku spravlja božične paklece za soldate

Naše gospe Črlenoga Križa v Perlaku pak spravljaju nekše božične dare za naše dobre honvede. Zato bodo se zisle na Sveti Post po poldan i bodo penoze i dare pobirale.

Kotel za mlattí

broj 3¹/₂—4 z dozvolom za 5 let

prodaje se

v dobrom stanju. Pitati pre

Fuss László Csáktornya
Szentistván ut.

Koza z meter dugom dlakom

V Kaliforniji, Severna Amerika v varašu San Diego su zložili vun najlepše živine. Najveksu senzaciju je napravila jena koza z meter dugom dlakom. Njeni gazda je za nju dobil prvu premiu. Čuda

Uj MÉRLEGEK
MÉRLEGjavítások
FRANK mérlegüzem



NAGYKANIZSA

Eötvös tér 2 a.
Telefon: 509.

Kőbányai Polgári Serfőzde

murakőzi egvedárusítója, ugyszintén

PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ főraktára

jedini prodavec pive za Medjimurje i

glavno skladište **PETANSKE kisele vode**

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. ulica br. 1.

telephelyiségét **A T H E L Y E Z T E**
A Z R I N Y I V Á R B E L S Ő U D V A R Á B A .

je svoje skladište i magazine **PREMESTIL V**
Z N U T R E Š N J I D V O R Z R I N Y I G R A D A (Staroga grada)

Taborskim familijam je Črleni Kríž peneznu pomoč rezdelil za Božič

Decembra 19-ga, je v leventedomu lepa parada bila. Črleni Kríž v Csáktornya je taborskim familijam peneznu pomoč rezdelil.

Parada se hapila potli honvedske meše. V leventedomu v velkoj sali bili su honvedi s svojimi oficiri i zapovednikom, gospe Črlenoga Kríza s predsednikom Dr. Antal Pálom, velkim sodcem, civilna gospoda z Dr. Vida Ferencom főszojgabirovom, taborske familie i čuda drugih.

Bilo je veliko božično drevo puno z gorečimi svečami, odzadi su stali honvedski popevači i z Verom Božom se hapila parada. Najpredi su školska deca lepe verše deklamirala.

Zatem je Dr. Antal Pál velki sodec, predsednik Črlenoga Kríza držal lepego govora taborskim familijam, da njim je do srca zašel i si su se plakali. Velika dika je krv i življenje dati za domovinu. Poštovanje je treba junačku krv, z nje zvira bolša magyarska budućnost. Dovece, popili i taborski invalidi su plemenitasti i makar dovece i popili nosuju tešku žalost v srcu, navek moraju izgđaviti biti na svoje aldove. Mi zememo taborske

popile za svoje sine, a dovece i invalide za sestere i brate i tak se bomo trsili, brigati se za njih. Zatim je prečital imena junakov. Šteri su doli opali, eli zginuli na dalekim ruskim polanam. Čitanje imena su si stoečki poslušali, da i stem daju poštuvanje junakom. Dale veli, da su zvun honvedskam familijam i za druge siromake dali 600 pengő za božičnu pomoč.

Pomoči su dobile v Csáktornya 25, Drávavásárhely 6, Muraszerdahely 3, Bottornya 1, Vizszentgyörgy 5, Belca 11, Drávanagyfalu 3, Muraszentmárton 5, Stridóvár 8, Csáktornya zvnjnska notarjuša 8, Drávazsenmihály 8, Felsőmihályfalva 2 i Murasiklős 8, se skup 94 familie. Saka taborska familia je dobila 50 pengő, a de su mala deca, za sako dete još 10 pengő. Zvun toga saka familia Csáktornya dobi 5-6 metri lapora za badav. Milota je bilo gledati, da su peneze delili, matere, žene, druga rodbina s suznimi očimi su prijeli peneze i zafalili se.

Još su honvedi i školska deca popevala i s Himmuszom se svršila ova lepa parada.

Šturma s taborskimi kolí se v vodi vtopila

Rusko taborišće, v decembru mesecu.

Bilo je kolí polnoči, trda kmica, na roki vuru neje bilo videti. Ruski veter je ostro pihal pod nami je negda zagrmela globoka voda. Jena Stalinova sveča, s čerlenim svetlom se pokazala i blizo nas je opala v vodu, skorom poleg mosta. Sovjetski bombaši su špekulerali na te most, samo nesu ga mogli zrušiti. Naši štuki su je fest pokali i tak „nesu došli do reči“. Potegli su se nazaj.

Samo par minut je bilo tiho, a onda je na mostu postalo se živo. Ludi su došli vun z grmja poleg vode. Ruska selska kola su cvilila, kak gladni pajceki, ljudski spomenki su se čuli. Od nekod dalko se gladna deca plačuju i se to ide dale proti zapadu. Ruski narod se seli. Z daleka se de na dalko, na čas vidi šteri motorov lampša. V kmici, v dugom redu motorna kola soldačiju voziju.

Tak je to trpelo, den i noč, črez više dni. Največ njih je već zašlo prek vode, Desna zvane, samo negdi-negdi se pokazal šteri čoport ljudi, šteri su zakesnili i tak bežali, kaj su duška zgu-bili.

Treba se žuriti, denes v jutro bo tu sovjetska okloplena šturma.

Z ishoda topo grmiju štuki, kam se ogled-nemo, se posud zemla v črlenom svetlu, bolševiki su pak jenoga jako svetloga črlenoga lampša pustili v zrak tam čisto napre, de štuki grmiju. Bombe pokaju, onda pak štuki, a na zmes grmiju teški bombaši. Takša je bila ta noč s temi ognji i pokanjem, kak da bi celi svet bil ob-norel.

Steška se denilo. Z velkom meglom i drob-nim deždyom je jutro dohajalo. Most je bil do 100 metri dalko od grabe, de smo stali. Več je zišel z megle vun, vidli su se stupi i pot do nješa, a odspod pak se po malem vlekla zamana voda Desna. Toga mosta su morale v luft pustiti magyarske trupe. Kak je zapoved glasila, do jutra 5. vure se bodo zadnje trupe nazaj potegle i onda more most leteti.

Po malem smo već nekaj vidli. Bile su štiri vure. Naši pioneri, sami bistri magyarski dečki, već su zišli z nočnoga kvartera, delali su

fest i po planu su prepravljali mosta na njegov zadnji pot. Ober njih je most negda-negda zružil nemški granateri, taborska kola i štuki su dohajali nazaj na zapadnu stran.

Makar se već denilo, meгла je itak tak gosta bila, kaj smo ne dalko vidli, više smo samo čuli kola ružiti.

Ober nas međ meglom začuli smo motore ružiti. Nemški „Štuka“ avioni su vozili bolševikam jutrešnje „paklece“ a poleg vode, z našega kraja su branteli fest kopalí mesta za štuke, šteri bodo nepriateljska okloplena kola strelali. Poleg vode mali bregeki, grmje, se to dobro vala za obranu, makar bodo samo na jen den zastavili šturmu i vništili nepriateljska kola. Voda po-malem teče, a meгла se čisto sela na nju, a potli pak se zdigla z vode i z mokre blatne zemle.

Međ tem su „Štuka“ došle do svojega čila i „pakleci“ su pokali, a niti ne dalko od nas, samo par kilometrov. Zemla se stepala, a na vodi su se karike napravile. Se to smo mi samo čutili, kajti meгла nam je pogleda zapirala.

Još jen nemški štuk za oklope predirati je ružil prek mosta, za njim blatni i zakadjeni granateri, jenoga ranjenika su dva pajdaši nesli.

Ve su se za njimi pokazala prva sovjetska okloplena kola.

Tak su vun shajala z megle, kak nekše debele gosenice. Gazila su blato, da se dalko čulo, v širokoj liniji jena za drugim i jena kre drugih. Na to su se oglasili naši štuki i vidli smo kak su nešterna kola zastavili v blatu, hapila su se kadeti i nikam dale z blata. Alij druga štera su cela ostala, dohajala, vlekla su se direkt k mostu.

Bilo je pet vur.

Pioneri su već bili gotovi s svojim delom, mi smo se žnjimi odzadi skrili v jenu grabu, šteru su granati skopali i samo jen človek je ostal tam pod mostom. Čekal je signala, da bo treba žnuru vužgati.

I vužgal ju je:

Po črevi se dovlekel k nam, komaj je dihal. Žnora pak je gorela, čisto na tenkom vidli smo slaboga dima.

Meгла se međ tem čisto gori zdigla. Desna je zišla vun z gostoga i vdičen smo vidli prek na drugi kraj. Kak dalko smo vidli, mešala su se sovjetska kola sem tam, međ njimi smo tu i tam vidli i konjenike, a odzadi pešička soldačija. Nemške štuke su furt letele ober njih, posipavale nepriatele, bombe su curele i de je štera trefila v kola, tam je samo staro železo ostalo na mesto taborskih kol.

Ali kola, štera su cela ostala furt dohajaju. Več su došli do mosta i po njem. Deske su škripale pod teškimi kolí, ali oni su se jedno dale tirali i da su došli do srđine mosta, onda se nekaj strašnoga pipetilo. Most je člletel v luft.

Treske su špicale falati desek i grede su letale po luftu, a ova strašna velka kola curela su kak m'va tela v vodu, tam su se globoko zakopala v mlaj i voda njih je pokrila.

I ov moment su se pak oglasili štuki. Prez milosti su strelali na kola, štera su došla do mosta, odzgor z lufta su „Štuka“ pušćale bombe i tak su nepriateljska kola širom rezhtali, kak da bi bila lekka kak perje.

Magyarski pioneri su vtopili v vodu bolševičku šturmu.

Szelő Sándor zászlós

m. kir. z. honvéd haditudósító század

Izléses nyomtatványok

gyorsan és pontosan

K É S Z Ū L N E K

a Murakőzi Katolikus Könyvnyomdában

Nagykanizsán

Nagy választékban kaphatók

divatos női télikabátok

b u n d á k,

elegáns kész nőruhák

meleg pongyolák

Roditeljska konferencija v purgarskoj školi

V nedelu, decembra 13-ga je bila v purgarskoj školi roditeljska konferencija. Bil je i mali program predstave. Dva deaki s IV. razreda su predavali. Kocian Antal (Kisszabodka) je držal lepoga govora na Gospona Guvernera, a Videcz Ferenc (Miksavár) je na harmoniki igral jako lepe magyarske popevke.

Zatem je P. Bakoss Gaspar, kateket purgarske škole zdigel reč. Pripovedal je, kaj je važno delati. Spomenu je važnost dela od najstareše dobe do danes. Najvredneše delo je materno, ono drobno sakdašnje delo, prez toga

nemre familia živeti i nemreju se deca odhraniti Toga govora su si poslušali z velkom pažnjom i sakomu je zašel do duše.

Zatem je novi direktor purgarske škole, Kovács J. András govoril roditelam, kaj oče škola. Dobro i pobožne mlade ludi dati magyarskoj domovini i familiji. Pripovedal je više pelde, kak se mora živeti i dal je dobre navuke deakam i roditelam i dobil je čuda pokanja z rokmi.

Zatem su roditeli z profesorimi respravljali, kak se deaki vučiju. Po prošnji roditelov bo v janauru nova roditeljska konferencija.

Fina pečenka

Gost: Kelner ova porcia mesa je jako mala, pak već i nekšu duhu ima.

Kelner: Onda dragi gospon bodite veseli, kaj neje večša.

Kunjšten šnajder

Dva gosponi se med sobom faliju kak imaju dobre i kunjštene šnajdere.

Moj šnajder — veli prvi — mi je pred kratkim vremenom preobrnul kaputa i tak kunjštino, da se nikak ne vidi, da je štof napak obrnjeni.

To je ne nikaj — rekel je drugi — moj šnajder mi je pred par dni hlače tak spegal, da se nikak ne vidi, kaj su speglane.

Med tremi očii

Polodelec: Gospon fiskaliuš v tvoji stvari bi štel zvami govoriti med tremi očii.

Fiskaliuš: Vi ste mistili reći, med četirimi očii.

Polodelec: Ne, znate ja imam samo jeno oko a vi dve očii.

Spameten deak

Navučitel: Te ne sram ti Joškec, već tak dugo hodiš v školu, a još neznaš dobro računati. Da sem ja bil tuliki deak, kak si ti, već sem znal čisto dobro računati.

Joškec: To je lahko moguće gospon navučitel, samo onda ste vi sigurno meli bolšega načitela kak ja.

Pijanec ima prav

Trezen človek sprevodi svojega pijanoga pjačdaša dimo. Da su došli do hiže, pijanec zeme vun kluča, proba i proba i nikak nemre trefiti v klučenicu.

Trezen ga pita, je kaj je, nemreš najti klučenicu?

Kak nebi mogel, čuješ da po njoj ružim.

Pa zakaj onda ne odpreš.

Neje falinga v klučenicu, nego v hiži. Ne vidiš, kaj se furt gible. Zato te prosim, podpri hižu, kaj se nabo gibala, kaj bom mogel trefiti v klučenicu.

Pelal se v pekel

Mali dečko se prviti pela z Marburga v Salzburg. Da su došli do jenoga velikoga tunela, konduktar ga štel prestrašiti, pak mu veli: Na sinek, ve se pelamo v pekel. Dečko prez straha veli: Kaj me briga, ja sam zel kartu ta i nazaj.

Kaj bi štel inuš biti

Zišli su se dva inuši i jen drugomu se toži, kak su majstri hmanji. Jožek veli Franceku:

Znaš kaj bi ja najrašji bil?

Sigurno kakši minister.

A daj mira, ja bi najrašji bil zobni doktor, kaj bi mogel moji majstorici zapovedati da bo tih.

Spameten deak

Kateket je držal školu za navuk vere. Škola je bila tak puna z decem, kaj su nešterni, koli stola na podu sedeli. Kateket njim prepoveda, kaj je dužnost človeka na ovom svetu i onda pita jenoga dečka med onimi, štéri su nakli sedeli:

Štefek, reći ti meni, zakaj si ti na ovaj zemli.

Zato kaj ga v stolici placa ne.

Srečna vadasija

Vadasi su se žišli, pak se jen drugomu fali. „Znaš ti, zadnju nedelu sem strelil 999 zajcov“.

„Zakaj mam ne veliš jezero“, rekel je pjačdaš.

„Kaj misliš, kaj bom ja zbog jenoga zajca lagal?“

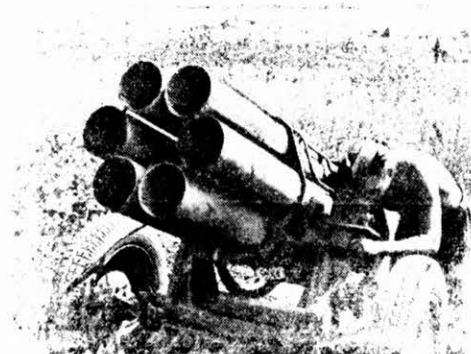
Osle neče vino

Tu ti je jena naturalna pelda. Ako pred osla denemo vedru vode i vedru vina, kaj misliš s štère bo pil?

Z one, de je voda.

Dobro si rekel, a kaj misliš zakaj vodu?

Zato, da je osel.



Nemški štuki delaju meglu za obranu.

KAJ JE NOVOGA?

Prošnja k našim predplatnikam!

Orsačka Magyarska Štamparska Komora je odredila, da se **novine nesmeju na porgu pošilati**. Zato prosimo naše predplatnike, štéri su nam dužni, naj čim predi splatilu svoje duge na predplati, kaj nebi morali pošilanje novin zaustaviti.

— **Novi varaški birovi v Csáktornya.** Kak je poznato Pecsornik Otto orsački oblegat se v srđini meseca oktobra zafalil na službi varaškoga birova. Za novoga varaškoga birova postavili su Kopyar Ferenc, domačega meštra, on je već i prisegu položil i prek zel svoju službu.

Z velikim veseljem i pomirenjem pozdravljamo novoga varaškoga birova, kajti v njegvi peršoni je takši človek došel na čelo varaša, štèroga se posud postujeju i štéri je navek verno hareoval za magyarsku misel. Za vreme žalostne okupacije je tulikaše bil v redu onbi, štéri su služili magyariju prez toga, da bi se nagnuli. Narod varaša Csáktornya je osvedočen, da bude novi varaški birovi s svojom se posud poznatom marljivosti, s širokim pogledom i z pravičnimi misli izvršaval svoje posle i da bo podpomogal, kaj bo varaš tak lepo napre išel, kak se hapil.

Premembe, štère su se pokazale potrebne v varaškom zastupstvu, su v toku i v najbližeš vreme se moremo nadjati, da bomo mogli na glas dati imena premenjenoga varaškoga zastupstva.

— **Novi notarjuš v občini Viziszentgyörgy** M. kr. Minister Znutrešnjih Poslov je Somogyi Belu, pomoćnoga notarjuša postavil za notarjuša v občini Viziszentgyörgy. Z veseljem pozdravljamo novoga notarjuša, štéri je i z dovezdašnjimi svojimi posli zaslužil ljubav i vuhanje naroda. Znamo, da ne samo, da bo službeni voditel svoje kancelarije, nego da bo i pravi priatelj i pomoćnik svojemu narodu.

— **Deaki su skup nabrali vagon glažovine i dve kište stare papere.** Decembra 7-ga su deaki purgarske škole poslali vagon potrte glažovine v glažlabriku v Salgotarjan. 10.000 kil stare glažovine su naši marlivi deaki skup nabrali. Dve velke trgovine pive i štècunari z glažovinom robom su za badav dali glažovine deakomu košu, a foringu je varaš dal za badav.

Decembra 14-ga pak su naši deaki purgarske škole dve velke kište staroga papera poslali v Zalaegerszeg. Deaki gimnaziuma imaju tam fabriku, de delaju škarnečne s starih paperov, voditel je jen deak VI. razreda. Ladice, 400 kil teške su honveni za badav odeljali na banhof.

Bog plati sem dobrim darovatelam!

Stem se naši deaki, zvum škole vučiju delati i šparati, pak njih je vredno podpirati.

— **Dar taborskim invalidam.** Juretics Jakob z Dravaollara je za ve već tretijpot pohodil naše vuredništvo s svojim „cekerom“. Za ve je donesel za invalide dve kile mašče i dve kile orehe.

Juretics Jakob, junak prvoga svetskoga tabora, je s teškom ranom došel dimo s taborišča. Sestre magyarskega Čerlenoga Križa su ga se posud z velkom ljubavi dvorile i pomagale, da je čim predi ozdravil. Ovu ljubav oče ve povrnuti stem, da potpomaže z onim, kaj mu je moguće invalide novoga svetskoga tabora.

Bratska ljubav, čuvstvo skup držanja, poštuvanje vitezkoh dela, kaj je Juretics Jakob pokazal, naj služi za plemenitu peldu sakomu megyimuru. On, što je alduval svoju krv, svoje zdravje, vreden je saku pomoć. Blaženi su, štéri tak znaju misliti, kak Juretics Jakob.

Dara je prek zela Pajdaška Služba Čerlenoga Križa i spravila ga na mesto, kam je treba.

Nekaj za smejati

Deačka pamet

Otec: Zakaj ti Francek nesi meni povedal, kaj si v školi bit bil?

Sin: Znate japa, kaj se za mojim hrbtom pripeti, z onim si ja ne terem glavu.

Pogodba z doktorom

Betežnik: Prosim za oprošćenje gospon doktor, vaša vračitva su za mene preveć draga, bo mo se nekak pogodili.

Doktor: Dobro je, kak se kanite pogoditi z menom.

Betežnik: Znate kaj, vračitvo bom platil z penezi, a kulkopot ste vi mene pohodili, tulkopot bom ja vas pohodil.

<p>Sem našim predplatnikom, čitatelam i prijatelam naših novin želemo vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Vuredništvo i administracija „Megyimurje“</p>	<p>Sem svojim poštuvanim gostam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Hotel Metropol gazda: Mencs János Csáktornya.</p>	<p>Sem svojim poštuvanim dobavitelam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Verhár Antal trgovina z zrnjem i poljskimi plodi Csáktornya.</p>
<p>Sem svojim poštuvanim kupcam i dobavitelam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Hunnia Ipari és Kereskedelmi RT. Csáktornya.</p>	<p>Sem svojim poštuvanim poslovnim stranjkam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Csáktornyai Muraközi Takarékpénztár RT. i Muraközi Termény és Árúértékesítő Szövetkezet Csáktornya</p>	<p>Sem svojim poštuvanim kupcam i poslovnim prijatelam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Horváth Imre štacunar z mešanom robom Muraszentmárton</p>
<p>Sem svojim poštuvanim kupcam, poslovnim i dobrim prijatelam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Kelemen Imre tekstilna trgovina na velkom Csáktornya.</p>	<p>Sem svojim poštuvanim kupcam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Mráz Tibor trgovina s pivom na velkom Csáktornya.</p>	<p>Sem svojim poštuvanim gostam i kupcam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Szekováncs István cukerpaher Csáktornya naprti cirkve</p>
<p>Sem svojim poštuvanim poslovnim prijatelam želeju vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Bezerédy, Czernkovics podkomisionari Future Csáktornya.</p>	<p>Sem svojim poštuvanim kupcam i poslovnim prijatelam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Farkas Tivadar pekovski mešter Csáktornya.</p>	<p>Sem svojim poštuvanim kupcam i poslovnim prijatelam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Mikulcsics István štacunar z mešanom robom Csáktornya.</p>
<p>Sem svojim poštuvanim kupcam i poslovnim prijatelam želi vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Kecskés Pál štacunar z mešanom robom Csáktornya.</p>	<p>Sem svojim poštuvanim kupcam želimo vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>Fliszár i Kaczun trgovina s pivom na velkom Csáktornya.</p>	<p>Mojim poštuvanim gostam želim vesele božične svetke i srečno Novo Leto</p> <p>őzv. Fliszár Istvánné krématica Csáktornya.</p>

Spameten bírov je skrojil pravicu

Jen biciklist se pelal čez selo z motorom pak se mu je pripetila nesreča. Pogazil je jenu dosta debelu gosku. Štera mu je z nesrečom došla pod kotač, a njemu je dala priliku, da se bole spozna z materom zemlom. Biciklist se stal i hapil se špotati to debelu gosku, a sebe je petal, jeli sumu čonte cele. I dok je gledal to gosku, štera je tak z nesrečom zvršila svoje življenje, v tom mahu je doletel gazda. Neje preveč milo pozdravil biciklista i postavil se z botom v rokaj kak žandar. Biciklist gleda sem tam, jeli nebi mogel kam vujiti, ali to neje nikak išlo. Gledi gazdu i prosi ga za oproščenje, on bo kvara platil, samo naj pove, kaj košta goska.

Gazda je prosil 30 pengő za gosku, Biciklistu se to pre čuda vidlo, kajti goska i tak ostane gazdi za pečenku. Pogajal se žnjim obečal mu je 20 pengő i zaklanu gosku, ali kak se nikak nesu mogli naravnati, došla je stvar pred sel-skoga birova.

Da su mu pripovedali celu stvar, kak se pripetila, bírov je klimnul z glavom i rekel je:

„Onda ti Gyura očeš 30 pengő za tvoju gosku, a vi gospon mu davlete samo 20 pengő i da bo goska njevga, a kak vidim niti jen vas neče gosku zabav zeti. Tak bomo onda stvar rešili o-

vak: Dajte vi gospon sem 20 pengő, kulko ste Gyuri obečali, a ti Gyura daj sem gosku.

Biciklist i gazda se glediju jen drugoga, a bírov je zel vun z svoje debele mošnje 10 pengő, pak je del k penezam biciklista. Onda je zel cele peneze, 30 pengő, dal njih je Gyuri, gosku dene sebi kre noge i veli:

Tak ve morete biti obedva zadovolni. Vi gospon platili ste 20 pengő i rešili ste se neprilike, a ti si Gyura dobil 30 pengő i stem ti je goska plačena. A i ja sam jako zadovoljen, kajti za 10 pengő sam dobil gosku, kakšu denes ne moči fale kupiti, kak za 50 pengő.

I tak je pak došla do istine ona stara reč: „de se dva svadiju, tam se tretji veseli“.

(Naše Novine)

Poglararstvo velke občine Csáktornya

Broj 7656 943.

Na znanje

Poglararstvo daje na znanje, da bodo v m. kr. v vrtlarsku delavsku školu v Szombathelyu, štera stoji pod inspektoratom m. kr. Ministra za Polsko Gospodarenje, v ograničenom broju gori zeli vučenike za vrtlarsko delo i to takše, šteri su minuli 16 let, a još nesu prešli prek 26 let. Molbenicu za gori zeti je treba, adresiranu na m. kr. Ministra za Polsko Gospodarenje, pre direkciji škole nutri dati, najkese do decembra 31-ga.

Opomene poglararstvo se one, šteri se daju zapisati v ovu školu za vrtlarsko delo, da ova škola trpi 2 (dve) cele leti, za štero vreme vučeniki dobju knjižne i praktične navuke, za štere je glavni cil, sada povati, sadovno drevje povati i čuvati, zelene kuhinjske hrane povati, gorice povati i obdelavati i se vrtlarske posle navčiti se s knige i na zemli.

Si oni šteri kaniju za pohajanje ove škole molbenicu nutri dati, naj se pred poldan, za vreme službenih vur glasiju pre poglararstvu, v hiži broj 8, tam bodo se potrebno zavvedili.

Csáktornya, 1943. decembra 9-ga.

POGLAVARSTVO

Jeli sam platil za novine?

APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI

Apróhirdetések díja szavankint 10 fillér. — A vantagon nyomott szó kettőnek számít. Legkisebb hirdetés díja 1 P.

Tanoncleány felvétetik Nádassdi fodrász Csáktornya.

Pucu za frizerskoga inuša zeme gori Nádassdi frizer Csáktornya.

Kék és piros Herczeg Ferenc szindarabja, akinek megvan, kérjük adja be egy napra lapunk kiadóhivatalába.

Felelős szerkesztő: Pecsornik Ottó
Felelős kiadó és lapfűzős: Pecsornik Ottó
Nyomda: Muraközi Katolikus Könyvnyomda — Csáktornya
Főmunkács: Dr. J. Sárvai Antal